

noget af det stærkeste, man længe har været ude for. Danmarks Lærerforenings Repræsentantmøde, der afholdtes for nogle Dage siden, bestod af flere Hundrede Repræsentanter for Folkeskolelærere og -lærerinder af alle Afskygninger fra Landets forskellige Egne, og de vedtog praktisk talt enstemmigt en Resolution, hvori de udtaler Ønske om at faa gennemført de Skolelovsforslag, som Undervisningsministeren har forelagt. Det ene er forelagt i Aar, det andet var forelagt i Fjor, og Repræsentantskabet kendte disse Lovforslag og udtalte Ønske om at faa dem vedtaget. De ønskede enkelte smaa Ændringer, men ikke principielle Ændringer. Det var saa godt som enstemmigt, man udtalte dette Ønske. Det er muligt, at der har været en og anden, der ligesom en Del af de Lærere, der optræder her i Tinget, var mere Politiker end Skolemand og derfor gik imod det, men som Helhed staar den danske Lærerstand samlet om at ønske disse Skolelovsforslag gennemført. Der kunde maaske være Anledning til med det samme at gøre opmærksom paa, at der ogsaa var Venstremænd, der havde ønsket, at dette Repræsentantmøde skulde give sin Tilslutning til den Adresse, som en Seminarieforsender har faaet en hel Del Seminarielærere til at underskrive angaaende Prof. N. A. Larsen, men det blev pure afvist. Repræsentantskabet ønskede ikke at blande sig i dette Forhold, ønskede ikke at udtale sig om den Strid, der, ifølge hvad ministerielle Embedsmænd har draget frem i Pressen, skulde være mellem Prof. Larsen og Undervisningsministeren. Man afviste det ganske og sagde: Det er et Spørgsmaal, vi ikke vil blande os i; det kom slet ikke til Afstemning, saa overvejende var Stemningen imod at blande sig i det. Der kunde maaske være god Anledning til at gøre opmærksom paa, at selv om der naturligvis ogsaa kan have været en enkelt Lærer til Stede, der først og fremmest var Politiker, saa det overvejende Flertal blot paa Skolens Interesse og ønskede derfor slet ikke at blande sig i den Strid.

Maa jeg slutte med at gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Pinstrup angaaende Forholdene ved Kolindsund og angaaende Landarbejdernes Ret til at organisere sig. Det, det ærede Medlem Hr. Pinstrup hævder, hver Gang han lukker

Munden op om den Sag, er, at det kan aldrig gaa an at faa organiserede Arbejdere i Landbruget, for Landbruget er noget, der ikke kan staa stille; derfor kan vi ikke have organiserede Arbejdere og risikere at faa Kamp. Jo, det kan man udmærket have. Om trent saa længe vi har haft vore Andelslagterier, har Arbejderne dér været organiserede, og det er gaaet udmærket. Saa vidt jeg ved, har der kun en eneste Gang været en Strejke paa vore Slagterier, og det var paa det Tidspunkt, da Andelslagterierne havde faaet en Slags Storhedsvanvid og havde sluttet sig sammen i Organisation med dem, som nu kalder dem Marodører, og hvad det er for mange andre smukke Udtryk, de bruger om dem. Paa vore Mejerier er det lige saadan. Mejerierne er ogsaa noget, der ikke kan staa stille, men det gaar udmærket dér med organiserede Folk. Dér har Undermejeristerne organiseret sig og derved faaet skabt rimelige Forhold. Tidligere var det saadan paa vore Andelsmejerier, at man uddannede en Mængde Elever til Mejerister, men kun en ganske lille Brøkdæl af dem kunde faa Beskæftigelse, naar den Tid kom, da de skulde tjene en rimelig Løn. Naar de havde arbejdet nogle Aar som Elever og faaet en meget lille Løn, maatte de ud at søge andet Erhverv. Siden Undermejeristerne har skabt en Organisation, har de faaet gennemført rimelige og ordentlige Forhold, saaledes at Undermejerister, naar de har naaet en vis Alder, kan gifte sig og føre en nogenlunde menneskeværdig Tilværelse som Undermejerister. Det gaar altsaa udmærket godt, og saaledes kunde det selvfølgelig ogsaa gaa indenfor Landbruget; der er slet ikke noget i Vejen for, at man kan have organiserede Arbejdere ogsaa dér, men jeg erkender, at hvis man naar til, at Landarbejdere bliver organiseret lige saa godt som Byarbejderne, kan man ikke byde dem saa elendige Forhold, som man nu byder Landarbejderne rundt om paa Proprietærgaarde og Herregaarde. Lad mig nævne et eneste Eksempel ovre fra Viborg Amt. Der er her en Proprietær, som giver sine faste Arbejdere 1 000 Kr. i Løn om Aaret — ja, saa har de en ussel Rønne at bo i, og saa faar de billige Kartoffler, sagde Ejeren forleden Dag, da han deltog i et landkommunalt Møde, hvor man drøftede Spørgsmaalet om